

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 013391 13 U
Sarajevo, 22.09.2014. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Šahbaza Džihanovića i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice [REDACTED] iz [REDACTED] Ulica [REDACTED] protiv rješenja broj:UP1 [REDACTED] od 13.05.2013.godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka BiH, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.09.2014.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH, broj:UP1 [REDACTED] od 13.05.2013.godine, odbijen je kao neosnovan prigovor [REDACTED] iz [REDACTED], podnesen protiv Ministarstva [REDACTED] zbog zahtijevanja izvoda iz matične knjige rođenih u oglasnoj proceduri za izbor i imenovanje članova upravnog odbora [REDACTED] upravnog odbora [REDACTED]

Tužiteljica je blagovremeno podnijela tužbu za pokretanje upravnog spora kojom predlaže da se ista uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak. U obrazloženju tužbe navodi da tužena prilikom donošenja osporenog rješenja nije uzela u obzir osnovan načela upravnog postupka, i to načelo ekonomičnosti i efikasnosti i s tim u vezi član 134. stav 3. kojim je propisano da službena osoba koja vodi postupak ima obavezu pribaviti po službenoj dužnosti podatke o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju. Ukazuje i da je odredbom člana 135. stav 2. propisano kako se od stranke neće tražiti da pribavi i podnese dokaze koje brže i lakše može pribaviti tijelo koje vodi postupak, te je stoga pogrešan zaključak tužene kako je način pribavljanja dokaza u upravnom postupku, u isključivoj dispoziciji organa koji taj postupak vodi. Ističe kako izvod iz matične knjige rođenih nije dostavila prilikom podnošenja prijave na javni oglas, samo iz razloga jer je prvostepeni organ koji je raspisao oglas, Ministarstvo [REDACTED] već ima njen izvod iz matične knjige rođenih, i to u njenom ličnom kadrovskom

dosjeu. Kako se radi o povredi Zakona o upravnom postupku od strane organa koji je raspisao oglas, to je nezakonito i rješenje tužene od 13.05.2013.godine, u kojem se tvrdi da je navedeno Ministarstvo imalo pravni osnov tražiti od tužiteljice dostavu izvoda iz matične knjige rođenih. Sem toga, tužena uopće nije cijenila žalbene navode u pogledu manjkavosti i nezakonitosti samog akta Ministarstvo zdravstva i socijalne politike. Radi se o obavijesti, koja nema pouku o pravnom lijeku, te se zbog toga i ne može smatrati upravnim aktom. Konačno je predložila da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka BiH Sarajevo, u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja i smatra da tužbu treba odbiti kao neosnovanu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH", broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tužena Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka je, saglasno članu 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka, (Službeni glasnik BiH", broj: 49/06 do 89/11), u provedenom postupku ispitivala zakonitost obrade ličnih podataka, odnosno, po kom pravnom osnovu je postupano kada je od kandidata po javnom oglasu za izbor i imenovanje članova upravnog odbora [REDACTED] i javnom oglasu za izbor i imenovanje članova upravnog odbora [REDACTED] traženo da dostave izvod iz matične knjige rođenih. Tužena je zaključila da Zakon o matičnim knjigama („Službene novine F BiH", broj 37/12), i to odredbe člana 64. stav 1. i člana 68. stav 1. , daje pravni osnov da se u svrhu dokazivanja godina života, od kandidata traži da dostave izvod iz matične knjige rođenih. Agencija za zaštitu ličnih podataka je izvela zaključak da se u konkretnom slučaju ne radi o povredi principa prekomjerne obrade ličnih podataka u mjeri i obimu koji je neophodan za ispunjenje određene svrhe, propisan u članu 4. stav 1. tačka c) Zakona o zaštiti ličnih podataka.

Prema stanovištu ovog suda, pravilno je postupio tuženi Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH kada je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu. Ovo iz razloga što je Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH", broj 49/06 do 89/11), propisano da je cilj ovog Zakona da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Zakonom se osniva Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, utvrđuje njena nadležnost, organizacija i upravljanje, kao i druga pitanja značajna za njen rad i funkcioniranje. Prema članu 2. ovog Zakona, ovaj Zakon se primjenjuje na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije. Pravilno je odlučio Tuženi Agencija kada osporenim rješenjem nije odlučivala o pravilnosti i zakonitosti postupka izbora i imenovanja članova upravnog odbora [REDACTED] i upravnog odbora [REDACTED] nego je u žalbenom postupku ispitivala zakonitost postupanja nadležnih organa u postupku provođenaj javnog oglasa, u dijelu koji se

odnosi na dostavljanje nadležnom organu – Ministarstvu [REDACTED], izvod iz matične knjige rođenih.

Prema članu 3. stav 1. alineja 8. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obradjuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa. Prema članu 4. stav 1. a) istog Zakona, kontrolor je obavezan da lične podatke obradjuje na pravičan i zakonit način, a prema članu 6. stav 1. a), kontrolor može obradjevati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako je ispunjen jedan od slijedećih uslova, odnosno, ako vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrdjene zakonom, odnosno, prema istom članu, tačka d), ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se vrše u javnom interesu.

U konkretnom slučaju, Ministarstvo [REDACTED] je na osnovu člana 8. zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj 12/03 i 34/04), kao nadležni organ dana 19.08.2004.godine, raspisao javni oglas za izbor i imenovanje članova upravnog odbora [REDACTED] i upravnog odbora [REDACTED], koji je objavljen u „službenim novinama Federacije BiH“, broj 14/13 dana 20.02.2013.godine. Navedenim oglasima su zahtjevani uslovi koje kandidati treba da ispunjavaju, kao i obaveze kandidata da za svaki propisani uslov dostave dokaz o ispunjavanju istog. Jedan od propisanih općih uslova za kandidate je i da je stariji od 18 godina, a zahtjevani dokaz za ovaj uslov je izvod iz matične knjige rođenih. Tužiteljica traženi dokaz nije dostavila, te je obavještena od strane Ministarstva [REDACTED], Komisije za izbor i imenovanje članova upravnih odbora [REDACTED] i [REDACTED], da ne ispunjava uslove javnog oglasa jer nije priložila izvod iz matične knjige rođenih. Tužiteljica je nakon toga podnijela prigovor tuženoj na obradu ličnih podataka u konkursnoj proceduri za izbor i imenovanje članova upravnih odbora [REDACTED] i upravnog odbora [REDACTED], a koji prigovor je soporenim rješenjem odbijen kao neosnovan.

U konkretnoj pravnoj stvari sporno je da li zahtijevanje izvoda iz matične knjige rođenih za kandidate po javnom oglasu za izbor i imenovanje članova upravnog odbora, predstavlja prekomjernu obradu ličnih podataka. Prema članu 64. stav 1. Zakona o matičnim knjigama („Službene novine F BiH“, broj 37/12), izvodi iz matičnih knjiga i uvjerenja o činjenicama iz matičnih knjiga se izdaju na usmeni ili pismeni zahtjev lica na koje se odnose podaci, njegovog punomoćnika ili člana njegove uže ili šire porodice, usvojitelja ili staratelja. Odredbom člana 68. stav 1. citiranog zakona je propisano da se podaci iz matičnih knjiga koriste za izdavanje izvoda iz matičnih knjiga i uvjerenja o činjenicama iz matičnih knjiga druge potrebe državnih organa kada su za rješavanje određenog pitanja potrebni podaci iz matičnih knjiga. Prema članu 1. Uredbe sa zakonskom snagom o matičnim knjigama, o ličnim stanjima građana vode se matična knjiga rođenih, matična knjiga vjenčanih i matična knjiga umrlih. U skladu sa članom 3. iste uredbe, vodjenje matičnih knjiga obezbjedjuje opština, a matične knjige neposredno vodi za to posebno ovlašćeni radnik-matičar.

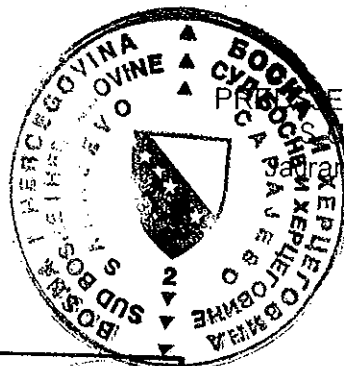
U skladu sa članom 37. ove Uredbe, izvodi iz matičnih knjiga ili uvjerenja o pojedinim podacima ili o pojedinim činjenicama upisanim u matične knjige izdaju se na zahtjev zainteresiranog lica. Izdavanje izvoda i uvjerenja matičar će odbiti samo ako je očigledno da se radi o zloupotrebi, dok je članom 38. iste uredbe propisano, da pravo uvida u matične knjige ima zainteresirano lice, odnosno, uvid u matične knjige matičar neće dozvoliti licu za koje osnovano posumnja da za to nema opravdan interes. Prema stavu 2. istog člana, uvid u spise i rješenja na osnovu kojih se vrši upis u matične knjige dozvolice se licu na koje se ti podaci odnose, ili članu njegove uže porodice, ili usvojiocu odnosno staraocu, a drugom licu – samo ako ima za to neposredan i na zakonu zasnovan interes. U skladu sa članom 1. stav 3. Uredbe sa zakonskom snagom o matičnim knjigama, matične knjige, izvodi iz matičnih knjiga i uvjerenja koja se izdaju na osnovu matičnih knjiga su javne isprave, a općina na osnovu člana 3. iste uredbe, obezbjedjuje vođenje matičnih knjiga, u kojima obradjuje lične podatke potrebne za ispunjenje zadataka koji se vrše u javnom interesu što je u skladu sa članom 6. stav 1. tačka a) i d) Zakona o zaštiti ličnih podataka.

Kako je predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta tuženog Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u BiH koji se odnosi na zakonitost obrade ličnih podataka, ovaj sud je stanovišta da je tužena Agencija postupala u skladu sa njenim poslovima i nadležnostima iz člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kao i da je taj postupak, u konkretnom slučaju, u skladu sa relevantnim odredbama ovog Zakona.

Imajući u vidu navedeno, stanovište ovog suda je da je pobijano rješenje doneseno na osnovu pravilno i potpuno utvrdjenog činjeničnog stanja, pravilne primjene materijalnog prava, pri čemu nije počinjena povreda postupka koji je prethodio donošenju osporenog konačnog upravnog akta, te je pobijano rješenje pravilno i zakonito zbog čega je tužbu trebalo odbiti kao neosnovanu.

Sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

PRIDRUŽENJE ZA ZAŠTITU LIČNIH I OSOBNIH PODATAKA
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
KRAJLIJE JELENE
BR. 88
BRENJO

